

Okresnímu soudu
v Lounech

OBŽALOBA

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Lounech podává podle § 176 odst. 1 trestního řádu obžalobu na obviněného

M[redacted] K[redacted] narozeného [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted]
[redacted] řidiče,

že

dne 6. 6. 2022 kolem 17.30 hodin v Žatci, ulici Boženy Vikové Kunětické na komunikaci II. třídy ve směru od Kadaně na Louny v km 16,017 řídil nákladní soupravu složenou z nákladního vozidla zn. Scania RZ: [redacted] a přívěsu zn. Doll RZ: [redacted] a na přímém úseku vedoucím do kopce po projetí levotočivé zatáčky započal předjíždění elektrické koloběžky zn. Bluetouch, kterou v tu chvíli řídil poškozený W[redacted] G[redacted] narozený [redacted] a obviněný při předjíždění v místě, kde jsou jízdní pruhy odděleny příčnou čarou souvislou V1a nedodržel bezpečný boční odstup, v důsledku čehož došlo k pádu poškozeného W[redacted] G[redacted] na komunikaci pod pravá kola dvou zadních náprav přívěsu zn. Doll, kterými poškozeného W[redacted] G[redacted] přejel a způsobil mu rozdrčení hlavy s tříštivým rozlámáním lebky včetně obličejových kostí, rozmoždění a výhřez mozku, roztržení skloubení spodiny lební s 1. krčním obratlem a tříštivým rozlámáním krční páteře, částečné přehmoždění horní poloviny těla v úrovni nad oběma prsy, rozdrčení trupu s tříštivým rozlámáním kostry hrudníku v celém rozsahu, rozmoždění a výhřez prakticky všech orgánů dutiny hrudní a břišní, rozdrčení kostry pánve, tříštivé zlomeniny příčných výběžků všech bederních obratlů oboustranně, rozdrčení obou ramenních kloubů, otevřenou zlomeninu levého loketního kloubu a mnohočetné oděrky na těle, v důsledku čehož poškozený W[redacted] G[redacted] bezprostředně po dopravní nehodě zemřel, čímž obviněný M[redacted] K[redacted] porušil ustanovení § 4 písm. a), b), c), § 17 odst. 3, odst. 5 písm. a). b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, přičemž tato ustanovení porušil ve spojení s ustanovením § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona a všechny tyto povinnosti je třeba v tomto případě považovat za důležité povinnosti podle téhož zákona,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

tím spáchal

zločin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

U hlavního líčení navrhuji:

Louny 6. února 2023

Mgr. Jaroslav Novák
státní zástupce

Za správnost vyhotovení:
Radka Rusová

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kredby a přísedících Markéty Sovové a Pavla Beneše, DiS., v hlavním líčení konaném dne 14. září 2022 v Lounech,

takto:

Obžalovaný

J. R., narozený [redacted] okres [redacted], trvale [redacted]
[redacted], okres [redacted], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici [redacted]

je vinen, že

1) nejméně od poloviny března 2022 do konce dubna 2022 opakovaně slovně a fyzicky napadal poškozenou A. Š. nar. [redacted] žijící s ním ve společné domácnosti v bytě č. [redacted], [redacted], zakazoval jí styk s dalšími osobami, neustále jí kontroloval, když šla z bytu, musela s ním vést videohovor, aby věděl, kde se ona nachází, nesměla ze zaměstnání jezdit se spolupracovníky, sebral jí klíče od bytu, kde spolu bydleli, přičemž dne 12. 4. 2022 kolem 19.30 hodin v uvedeném bytě v ložnici nejméně po dobu 11 minut držel poškozenou oběma rukama za paže v oblasti bicepsu a tiskl ji k posteli, na které ležela a takto jí nutil, aby mu pomocí PIN kódu odemkla její mobilní telefon a on se tak mohl podívat, s kým si dopisovala a když

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

poškozená odmítla telefon odemknout, tak v tomto jednání pokračoval i přes pláč a prosby poškozené, aby svého jednání zanechal, načež mu poškozená odemkla telefon,

tedy – jiného násilím nutil, aby něco konal,

2) poté, co dne 1. 5. 2022 kolem 03.00 hodin přišel spolu s poškozenou A. Š. nar. do bytu , kde spolu žili ve společné domácnosti a poškozená se v posteli natahovala pro deku, neboť se chystala spát, ji obžalovaný chytil za ruku s tím, že budou spát pod jednou dekou, poté se začali hádat, což vyvrcholilo fyzickým napadením poškozené, kterou obžalovaný udeřil otevřenou dlaní do pravého ucha, a když začala plakat, tak ji obžalovaný chytil ze hlavu, kterou jí několik sekund držel vtisknutou do polštáře, poté ji prsty pravé ruky stiskl a mačkal čelist a když se jí zeptal, zda už bude klid a poškozená přisvědčila, svého jednání zanechal, načež se poškozená chtěla natáhnout pro mobilní telefon zn. iPhone xs ležící nedaleko, obžalovaný ho rychle vzal a údery rukou na něm poškodil ochranné sklo, které prasklo, avšak telefon zůstal funkční, poté telefon položil na okno a řekl, že tam zůstane, načež oba usnuli, čímž poškozené způsobil zranění na levé straně tváře, a to škrábance a několik drobných odřek a odřeninu pod pravým koutkem rtu, dále na levé části tváře asi 6 drobných odřek na různých místech, dále za levým uchem další odřeninu,

tedy – jiného násilím nutil, aby něco trpěl,

3) poté, co se dne 1. 5. 2022 kolem 11.00 hodin s poškozenou A. Š. nar. kde spolu žili ve společné domácnosti probudili na posteli a poškozená chtěla jít na záchod, obžalovaný ji chytil za ruku a řekl, že nikam nepůjde, a poškozená tedy ze strachu z obžalovaného musela zůstat v posteli, kde ji obžalovaný hlídal, aby nepoužila telefon, a když chtěla vstát z postele a odejít z bytu, tak jí vyhrožoval, že jí vybijí přední zuby a když i přesto chtěla vstát, obžalovaný si na ní sedl obkročmo, chytil jí za krk, přičemž poškozená jej odstrčila nohama a obžalovaný spadl z postele a udeřil se do hlavy, chtěla poškozená utéct, avšak obžalovaný ji chytil a hodil na postel, kam spadla na břicho, obžalovaný si na ní obkročmo sedl, chytil jí ruce za zády a stáhl jí kraťasy, které měla na sobě jako pyžamo, pod zadek, přičemž poškozená měla nohy souběžně vedle sebe, obžalovaný takto vnikl penisem do její vagíny a vykonával na ní soulož, přičemž poškozená se bránila tak, že křičela, cloumala sebou, a asi po asi pěti minutách cítila, že obžalovaný ejakuloval do pochvy a svého jednání zanechal, lehl si vedle poškozené s tím, že mu posrala život, takže on ho posere jí a udělá jí dítě, načež jí opět nutil zůstat ležet na posteli a sám pak vyšel z bytu pro cigarety, a když se vrátil se svou matkou J. R. narozenou poškozená vyběhla z bytu o patro níže do bytu jeho matky a v tuto chvíli z okna uviděla policisty a svou matku, které před tímto jednáním napsala zprávu, čímž poškozené způsobil na levém předloktí 3 zhmožděnin o průměru 0,5 cm a na pravém předloktí zhmožděninu na jeho horní hraně v oblasti lokte, dále modřinu nad levým nadrem o průměru 2 cm, dále šest zhmožděnin na levém stehně, o průměru od 0,5 cm do 2 cm, a dále jí způsobil zhmožděninu na levém kotníku a nártu,

tedy – jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a to souloží,

přičemž jednáním uvedeným pod body 2 – 3 jí způsobil taková zranění, která si vyžadovala lékařské ošetření, s pracovní neschopností poškozené od 3. 5. 2022 do 17. 5. 2022,

tedy - ad 2 – 3 – jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

ad 1 - 2

pokračující přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2 – 3

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená A.Š., narozená odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný skutkový děj odpovídající výroku rozhodnutí.
2. Obžalovaný uvedl, že z VT vystoupil v lednu 2022 a pak měli vztah do té doby, než ho vzali do vazby. Před koncem VT si začali zase psát. Když vyšel ven, tak asi po měsíci spolu začali bydlet. Nejdříve spolu vycházeli v pohodě, poté začaly hádky a začala ho mlátit. Ze začátku to bylo v pohodě všechno, potom, jak na ní její máma začala naléhat, proč s ní bydlí, tak začala být agresivní, hádali se. Poškozená pracovala. Párkrát jí volal, ale že by ji nějak kontroloval, to ne.
3. Ke skutku č. 1 – ví, ohledně čeho ta hádka byla, ale že by ji tam držel, to ne. Video neviděl. Styk s dalšími osobami, ani s její matkou, jí nezakazoval. Když šla z bytu, není pravda, že musela vést videohovor. Do zaměstnání byli domluvení, že buď si sežene odvoz, nebo pojede autobusem, takže mohla jezdit se spolupracovníky. Taky občas jezdila.
4. Ke skutku č. 2 – telefon nerozbil. Přijeli z čarodějnic z a ona si všimla, že ho má rozbítý. Začala tam nadávat, pak ho hodila na okno a šli spát. Vůbec neví, které zranění utrpěla. Žili spolu, viděl ve spise vyfoceně modřiny, ale ty ona nikdy neměla. Neví, jestli si ty modřiny udělala sama. Když najednou uviděl tu fotodokumentaci, tak na to koukal. Byli spolu, ale já na ní ty modřiny neviděl.
5. Ke skutku č. 3 – k tomu znásilnění - oba dva s tím souhlasili. Sama mu řekla, že si chce udělat dítě.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

6. Když přijeli z těch čarodějnic, a jak byla připitá, tak začala být nervózní, začala být nepříjemná. Lehli si, chtěla si napojit telefon, zjistila, že je rozbitý a začala hádka, že jí ho prý rozbil. Pak ho hodila na okno a šli spát. Ráno se vzbudili a měla odjet k mámě. Večer se totiž rozhodli, že se rozejdou. Domluvili se, že ať se na to vyspí, ráno si sbalí věci. Ale ráno mu řekla, že si chce nechat udělat dítě a že zůstane. Pak když šel ven pro cigarety, tak šel nahoru, ona vyběhla dolů k mámě. Tak také přišel k mámě. Najednou někdo zazvonil, ona jen přiběhla zpátky, zasmála se a řekla, že je tu policie. Neví, proč volala policii. Asi jí to poradila její máma.
7. Hádali se kvůli žárlivosti a kvůli tomu, že pořád někde s kamarády v klubu. Jí to vadilo, že obžalovaný je v klubu s kámošema. Ona nikam nechodila. Její mámě vadilo, že spolu bydlí, pořád je naháněla všude, po kamarádech sháněla její adresu, že je najde.
8. Poškozená A ■■■■■ Š ■■■■■ uvedla, že z něj má strach. Byla s ním stále doma. Neustále jí sledoval, volal jí. Když to nezvedla, každou minutu jí byl schopen volat. Začal jí mlátit. Měla už toho všeho dost, chtěla odejít od něj. Další den šla do práce a zavolala svému bývalému příteli, jestli by u něj nemohla dva dny přespat. Obžalovaný se to pak dozvěděl. To bylo z té nahrávky.
9. Hádali se skoro každý den. Ze začátku jen třeba jednou za týden, dal jí třeba facku nebo jí hodil na zem. Nebylo to nějak jako velký. Že by měla někde velký modřiny a pak až postupem času to začalo. Nikdo zranění neviděl. Ukazovala to před těmi čarodějnicemi. V práci to nikdo nezaznamenal. Byla zima, nosila dlouhý rukávy.
10. S tím telefonem – tu nahrávku – to bylo, když napsala tomu bývalému příteli o tom, zda by u něj mohla přespat. To se dozvěděl, že mu psala, chtěl vědět, co mu napsala. Ale ona mu to nechtěla ukázat. Nechtěla, aby se dozvěděl, že chtěla odejít. Nutil jí, aby mu ukázala, co psala. Držel jí pevně za ruce, slovně jí nutil. Brečela. Pak si ten telefon vzal sám a podíval se sám na to. Neví, proč se sám nepodíval do toho telefonu. Heslo do telefonu věděl.
11. Matce se nesvěřovala, nestýkala se s ní. Nebyla s matkou v kontaktu. Moje matka neměla z našeho vztahu radost. Psala jí, aby se s ním rozešla. Někdy na začátku toho vztahu.
12. Sama nikdy obžalovaného nebila. Jen ho odstrčila. Neublížila mu, a když, tak to nebylo úmyslně.
13. K bodu 2 a 3 obžaloby – jeli večer do ■■■■■ na čarodějnice. Tam se pilo. Kolik se toho vypilo, už si nepamatuji. Začal se tam hádat s lidmi. Nějaký kluk tam nadával holkám, tak ho bránil. Popral se tam také. Nechtěla s ním jít domů. Přemlouval jí. Nakonec s ním domů jela. Když přijeli, šli do bytu, lehli si, chtěla si jít pro jinou deku a ne ležet pod jednou. Chytil jí za ruku, chtěl, aby spala s ním. Hádali se, držel jí za čelist, hlavu jí držel v polštáři. Trvalo to déle. Nějaká facka z jeho strany byla, do ucha. Ten večer skončil tak, že chtěla napsat tomu, co je odvážel, ať pro ní přijede, natáhla se pro telefon, on ho vzal, dával do něj pěstí a pak ho položil na okno. Pozvracel se a šel spát. Měla ještě jeden telefon, ten nechávala v práci. Teď si ho vzala domů. Tak si ho vytáhla z tašky a napsala tomu kamarádovi. Chtěla, aby pro ní přijel druhý den kolem desáté, to měl jít obžalovaný do práce. Pak dala telefon pod polštář a šla spát. Obžalovaný usnul. Zranění měla v obličejí škrábance, modřiny na těle. Toto zranění je zadokumentované, byla s tím u lékaře.
14. Ráno se vzbudila a začali se hádat o včerejšku. Nemohla jít na záchod, nechtěl jí pouštět a řekl, že ven už se nepodívá, maximálně na dvorek. S tím, že má i skončit v práci. Byl na ní, že ona ho skopla nohama, on se bouchnul do hlavy. Mačkal jí tvář, prali se, skopla ho. Chtěla utéct, chytil jí za ruku, shodil jí na postel. Spadla na břicho. Pak si na ní sedl, stáhl jí kraťasy a pak jí znásilnil. Trvalo to přibližně pět minut. Cloumala sebou, křičela. Z jeho strany tam bylo vyvrcholení dovnitř. Po skončení otevřel okno, jeho mamka byla na dvoře. Ptal se jí, jestli nemá cigarety, šel dolů a přišel nahoru i s jeho mamkou a jak otevřel dveře, tak protáhla a seběhla dolů k jeho mamce. Po cestě dolů napsala svojí mamce, že jí mlátí a že jí tam zavírá. Pak přijela i s policisty. Z tohoto dopoledního jednání měla modřinu pod řadrem, na stehně a nateklý kotník.

15. Svědek J. H. uvedl, že ví, že se spolu hádali. To, že ji nějak fyzicky napadl, se dozvěděl až po tom incidentu. Byli na grilovačce, tam se pilo, obžalovaný tam převrátil stůl. Ten večer se ti dva hádali, ale svědek neví kvůli čemu. Po půlnoci je vezl domů, vyčítali si, kdo s kým spal, vytahovali minulost. Když je dovezl, tak H. řekl, že jestli na ni sáhne, tak si to s ním vyřídí. Protože na té zahradě viděl, že je agresivní, tak mu to pro jistotu řekl. Ještě zaslechl, že A. si stěžovala kamarádce, že ji H. už někdy napadl. Tak mu to řekl – pro jistotu. Potom měl od poškozené plno zpráv a zmeškaných hovorů, kdy mu psala, že ji napadl, zakazoval jí, aby chodila ven, bral jí klíče. V těch SMS zprávách od ní bylo – že ji zmlátil, poté usnul, že se bojí a že chce odvézt druhý den, že by měl být H. na noční. Domlouvali se na desátou hodinu. Domluvili se na druhý den, že ji odveze k jejím rodičům. Pak napsala, že ji zmlátil do obličeje, že ji znásilnil a že se do ní udělal a že jí řekl: Teď ti poslal život, a že už to řeší policie a nemusí už pro ni jezdit. Tak tam proto nejel.
16. Svědkyně D. P. uvedla, že jejich vztah byl takový, že se často hádali, občas dostala. Začal hodně žárlit, hádali se, hádky začínal převážně H. Příčina hádek bylo žárlení. Vypisoval jí do práce každou chvíli, proč mu nevolá. Poškozená jí o tom říkala a viděla i zprávy - jedna za druhou, např. co děláš, s kým jsi. Poškozená jí také říkala o napadení obžalovaným, poškozená měla modřiny na ruce. Ukazovala jí to asi 3x. Jednou u toho i byla. Psala jim H. máma, ať přijdou za H. Hádali se tam, on ji vyhazoval. Pak napadl i svoji mámu. Obžalovaný pil hodně alkohol.
17. Na té zahradě ve Vroutku také chvíli byla. Odcházela kolem půlnoci, jedné ráno. Později jí poškozená vyprávěla, co se tam stalo. Že se doma hádali, nechtěl ji pustit, držel ji v posteli, znásilnil ji a nakonec utekla.
18. Svědkyně J. R. uvedla, že obžalovaný a poškozená měli ve vztahu problémy. Hádky byly vzájemné. Vyměňovali si názory kvůli všemu. H. po psychické stránce nebyl v pořádku, řešilo se to i s PMS a lékaři, výsledek byl negativní.
19. H. měl problém s tím, že poškozená si psala s někým jiným a ona problém s tím, že ji H. sleduje. H. pil dost alkohol. Pil denně vodu.
20. Jednou byla potyčka u nich v bytě. H. chtěl, aby se poškozená odstěhovala. Vjeli si nakonec do vlasů i oni dva a svědkyně volala policii, aby ho odvezli na psychiatrii a aby dostal něco na zklidnění. To je vyhazoval všechny. Syn má větší sílu, tak svědkyni chytil ruce a ona se neuměla bránit. Neví o tom, že by něco takového dělal poškozené. Nic jí nikdy neukazovala.
21. Když ho brali do vazby, tak ten den přišla kolem půl třetí odpoledne z práce. Pracuje od osmi do dvou. Syn na ní volal z okna kvůli cigaretám z okna, to přišla z práce a venčila psy. Řekla mu, aby si pro ně přišel dolů. A. běžela za ní, měla na sobě tenkrát pyžamo, když vyběhla z toho bytu. Pak policie, A. matka. Museli se vrátit až někdy k ránu, ona dole nic neslyšela. Říkala, že jí H. rozbil telefon, že si vjeli do vlasů, dali si navzájem facku. O tom, že by šlo o znásilnění, neřekla.
22. Svědkyně K. T. uvedla, že si začala všimnout v práci na A. že je smutná, nechodila v dobrém rozpoložení. Celou šichtu telefonovala, chodily jí zprávy od H. On ji pořád hlídal, pořád o přestávky jí telefonoval. Když se nemohla dostat do práce, tak jela s kolegy. To se H. nelíbilo. Do práce chodila pořád v horším stavu. Ten její stav trval asi 2 nebo 3 měsíce. Na záchodě byla třeba dvě hodiny. Nebo ani nepřišla do práce. Svědkyně měla podezření, že jí asi týrá. Nosí do práce dlouhé rukávy, tak žádné zranění neviděla. Jednou jí ukazovala natrhlý ret a modřinu pod prsem.
23. Svědek L. Š. uvedl, že když vyšel obžalovaný z VT, tak asi až měsíc, dva poté se spolu dali ti dva dohromady. Navštěvovali se a pak až spolu asi začali bydlet. Bydleli v nad H. mámou. Občas u nich byl. Jednou ho tam zavolala H. máma. Chtěla mu ukázat, jak to nahoře chodí, že se tam hádají. Povíдалa mu, že slyší bouchání s dveřmi, do zdi.

24. Obžalovaný poškozenou nikam nechtěl pouštět. Slyšel od ní, že si telefonují velmi často. Byla z toho taková vystresovaná, obžalovaný jí hodně psal – „zavolej mi, zavolej mi“. To byla v práci. U toho jednoho konfliktu, jak tam byl, tak se choval hnusně, asi žárlil. On je žárlivý. Umí manipulovat a manipuloval s ní.
25. Svědkyně A. Š. uvedla, že v té době ani nevěděla, že spolu jsou. Dal na Facebook fotku a díky tomu věděla, že spolu jsou. Nevěděla, co se u nich děje. Psala jí, ale A. Š. jí neodepisovala. Věděla od starší dcery, že A. Š. není psychicky v pořádku. Psal jí i H. že ona ví, jak se má chovat a psala mu: „Z*** zůstává z****“, a pokud A. Š. bude ubližovat nebo ji dostane do dluhů, ať si jí nepřeje“. On je manipulativní.
26. Potom A. Š. akorát psala, že potřebuje pomoci. Když pro ni přijela, ona se celá klepala. Dcera jí řekla, když čekali na chirurgii, že byla znásilněná a že potřebuje prášek. Měla rozkousanou celou pusku. Ze začátku po tom incidentu spala u ní, byla u psychiatra, pak chodila normálně do práce a dnes má nového přítele.
27. Z listinných a jiných důkazů soud zjistil:
28. Z protokolu o zadržení osoby podezřelé, soud zjistil, že J. R. byl zadržen 2. 5. 2022 v 10.10 hodin.
29. V protokolu o vazebním zasedání obžalovaný uvádí, že není pravdou to, jak věc popisuje poškozená.
30. Z protokolu o prohlídce těla a fotodokumentace obžalovaného soud zjistil poranění na těle obžalovaného a dále skutečnost, že z pod nehtů mu byly odebrány 2 genetické stopy, dále poranění na rukou, krku, hrudi a nohou.
31. Z lékařských zpráv soud zjistil, že obžalovaný byl dne 2. 5. 2022 vyšetřen, přičemž uvedl, že užívá Triapridal a Ketilept z Nemocnice Žatec. V ambulanci psychiatrického oddělení Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem byl obžalovaný vyšetřen pouze v jednom případě, a to dne 31. 3. 2022 po konfliktu v domácím prostředí. Již v sanitě i později na oddělení nebyl auto či heteroagresivní, byl klidný a věc byla uzavřena jako porucha přizpůsobení s tím, že se to u pacienta projevilo stavy neklidu po konfliktních situacích. Byl pouze jednorázově vyšetřen a odeslán domů. Pro případně se opakující stavy neklidu při konfliktu byla obžalovanému vydána záchranná medikace, a to 3 tablety Triapridalu 100mg a 2 tablety Ketileptu 25mg.
32. Z lékařské zprávy psychiatrické léčebny Petrohrad soud zjistil, že obžalovaný není jejich pacientem a pouze mu byl vystaven recept na léky v době, kdy nebyly přítomna jeho ambulantní psychiatricka.
33. Ze zprávy vězeňské služby soud zjistil, že u obžalovaného byla dne 5. 5. 2022 provedena vstupní prohlídka do vazební věznice Litoměřice. Zde obžalovaný sdělil, že neužívá žádné léky. Rovněž z této zprávy soud zjistil, že obžalovaný nebyl psychiatrem vyšetřen a v jeho dokumentaci není ani zprávy o tom, že byl hospitalizován v Brně na jakémkoliv oddělení včetně psychiatrie a rovněž není v dokumentaci jakékoli vyšetření z nemocnice Ostrov nad Ohří, tedy včetně psychiatrie. Medikace psychofarmak v lékové listině obžalovaného se nenachází.
34. Ze záznamu o dechové zkoušce ze dne 2. 5. 2022 soud zjistil, že obžalovaný v 12.31 hodin nebyl pod vlivem alkoholu.
35. Z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace je soud zjistil situaci v bytě č. [REDAKCE]. Při ohledání místa činu byla zajištěna jedna věcná stopa, a to krásky bílé barvy, které byly zajištěny ve spodní části manželské postele.
36. Poškozená A. Š. na protokol o vydání věci vydala CD nosič, na němž je uložena videonahrávka v délce 11 minut, kterou poškozená pořídila svým telefonem dne 12. 4. 2022 a ze které je patrné, jakým způsobem ji fyzicky napadl obžalovaný a co po ní požadoval.

37. Z lékařské zprávy poškozené soud zjistil, že tato byla dne 1. 5. 2022 vyšetřena v Nemocnici Žatec, kde uvedla, že byla napadena a znásilněna přítelem. Rovněž je zde patrný její zdravotní stav a mimo jiné skutečnost, že zevní genitál byl bez poranění a bez patologického nálezu.
38. Ze zprávy policie ČR soud zjistil, že dne 10. 5. 2022 byla poškozená a její matce poskytnuta psychologická pomoc pro ventilaci emocí, přičemž poškozená měla potřebu řešit otázky vlastní domnělé viny.
39. Z protokolů o prohlídce těla a fotodokumentace poškozené soud zjistil, jaké měla poškozená způsobená zranění a na jakých místech, přičemž se jednalo zejména škrábance, oděrky a zhmožděnin na různých částech těla. Technik odebral z pod nehtů obou rukou poškozené 2 genetické stopy.
40. Z protokolu o vydání věci soud zjistil, že poškozená vydala spodní a horní díly pyžama. Dále z protokolu o vydání věci soud zjistil, že poškozená vydala 9 datových souborů, z nichž je patrná komunikace mezi obžalovaným a poškozenou v době od 24. 6. 2022 do 2. 5. 2022.
41. Z telefonické a Facebookové komunikace mezi obžalovaným a poškozenou od 26. 4. 2022 do 2. 5. 2022 soud mj. zjistil, že obžalovaný opakovaně kontaktoval a požadoval, aby s ním komunikovala, a to i v zaměstnání. Zároveň jí obžalovaný sdělil, že se o žádné znásilnění nejednalo, že vše bylo dobrovolné a napadení bylo vzájemné.
42. Z telefonické komunikace prostřednictvím SMS mezi poškozenou a J. [REDAKCE] H. [REDAKCE], soud mimo jiné zjistil, že poškozená psala J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] že jakmile přišli domů, tak jí zbil, zničil telefon a pak znásilnil a zda by jí mohl druhý den po 22.00 hodin, až půjde obžalovaný do práce, odvést i s věcmi do [REDAKCE].
43. Z výpisu systému PČR soud zjistil, že 1. 5. 2022 v 15.04 hodin poškozená věc ohlásila telefonicky PČR.
44. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie soud zjistil, že obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou, je schopen chápat smysl trestního řízení.
45. Z lékařských zpráv poškozené soud zjistil, že po jednání obžalovaného jí byla stanovena diagnóza reakce na stres po psychické stránce, po fyzické stránce jí byla jednáním obžalovaného způsobena porucha zdraví, obžalovaný poškozené způsobil zranění na levé straně tváře, a to škrábance a několik drobných oděrek a odřeninu pod pravým koutkem rtu, dále na levé části tváře asi 6 drobných oděrek na různých místech, dále za levým uchem další odřeninu, na levém předloktí 3 zhmožděnin o průměru 0,5 cm a na pravém předloktí zhmožděnin na jeho horní hraně v oblasti lokte, dále modřinu nad levým nadřem o průměru 2 cm, dále šest zhmožděnin na levém stehně, o průměru od 0,5 cm do 2 cm, a dále jí způsobil zhmožděninu na levém kotníku a nártu. Poškozená byla v pracovní neschopnosti od 3. 5. 2022 do 17. 5. 2022.
46. Matka poškozené při svém výslechu předložila kopii její komunikace ze dne 1. 5. 2022 a účtenku za léky, které poškozené zakoupila po jednání obžalovaného.
47. K osobě obžalovaného soud zjistil, že rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 4. 6. 2020 č. j. 4 Tm 6/2020-307 byl obžalovaný uznán vinným proviněním vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, proviněním vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, proviněním znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, proviněním výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 alinea 1 trestního zákoníku a proviněním zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu bylo uloženo úhrnné trestní opatření odnětí svobody nepodmíněně v trvání dvou roků. Z výkonu tohoto trestního opatření byl obžalovaný dne 11. 01. 2022 podmíněně propuštěn se stanovenou zkušební dobou v délce 3 roků s dohledem, a to za současného stanovení přiměřených omezení či povinností.

48. Ze zprávy Městského úřadu Žatec soud zjistil, že s obžalovaným nebylo vedeno přestupkové řízení. Ze zprávy Města Podbořany soud zjistil, že s obžalovaným byla vedena 2 přestupková řízení, která byla odložena. Ze zprávy Vězeňské služby ČR soud zjistil, že obžalovaný byl ve výkonu trestu odnětí svobody, kde se choval řádným způsobem a nebylo k němu negativních poznatků. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný je ve výkonu vazby, kde se rovněž chová řádným způsobem. Ze zprávy Úřadu práce soud zjistil, že obžalovaný byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v roce 2019, přičemž byl sankčně vyřazen pro nedostavení se ve stanovením termínu. Ze zprávy společnosti Yanfeng soud zjistil, že obžalovaný zde byl zaměstnán v této společnosti a jsou patrné jeho příjmy. Ze zprávy probační a mediační služby soud zjistil, že obžalovaný byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn, přičemž mu byla stanovena zkušební doba v trvání třech roků, v průběhu které mu bylo stanoveno zdržet se užívání návykových látek, přičemž v průběhu této doby měla pracovnice PMS podezření na porušování této povinnosti. Od zahájení dohledu obžalovaný uváděl psychické potíže, které měl zejména řešit a objednal se do psychiatrické ambulance v Lounech, přičemž si však opakovaně oddaloval termín návštěv a ani jednou se psychologické vyšetření nedostavil. U obžalovaného bylo zpracováno finanční šetření, přičemž bylo zjištěno, že není v pracovní neschopnosti a nepobírá nemocenské ani jiné sociální dávky. V katastru nemovitostí nemá evidována žádná vlastnická ani jiná práva. Ze zprávy ČSSZ vyplývají společnosti, u kterých byl v minulosti zaměstnán. Z výpisu z centrální evidence exekucí jsou patrné jeho exekuce a jejich aktuální stav.
49. Po provedeném dokazování přistoupil soud k hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla spolehlivě prokázána.
50. Jak je zřejmé z provedeného dokazování, obžalovaný je manipulativní osobou, která jedná ve většině případů účelově. A tak tomu bylo i v tomto hlavním líčení. Obžalovaný jednání, které mu bylo kladeno za vinu, popíral. K jednání, uvedenému pod bodem 1) rozsudku, se sice doznal, ale učinil tak až poté, co viděl videozáznam, který pořídila poškozená. Tato změna postoje naprosto vystihuje osobu obžalovaného. Přitom je nutno zmínit, že i kdyby se k tomuto jednání nedoznal, jeho výpověď stojí, nejenom u bodu ad 1) osamoceně, a je v rozporu s ostatními provedenými důkazy. Obžalovaný je tak usvědčován zejména výpovědí poškozené. Poškozená vypovídala konstantě, jak v přípravném řízení, tak i v hlavním líčení. Oproti výpovědi obžalovaného, výpověď poškozené osamoceně nestojí a koresponduje s ostatními důkazy. Soud tak výpovědi poškozené uvěřil a vzal ji jako základ svých skutkových zjištění. U jednání pod bodem 1) je kromě výpovědi poškozené obžalovaný usvědčován nahrávkou na mobilním telefonu poškozené, ze kterého je patrné, že jednání se dopustil právě obžalovaný a popsáním způsobem.
51. Výpověď poškozené pak koresponduje i s dalšími provedenými důkazy, kdy svědek J. H. uvedl, že ve chvíli, kdy obžalovaného s poškozenou odvážel domů, ti dva se hádali, on měl o poškozenou strach, a v tomto směru obžalovaného varoval. Dále mu poškozená bezprostředně po incidentech sdělila, že se obžalovaný dopustil uvedených jednání a žádala o zajištění odvozu v době, kdy obžalovaný nebude doma. Jako objektivní důkaz o tomto hovoří i SMS komunikace mezi poškozenou a tímto svědkem.
52. S výpovědí poškozené korespondují i zranění, která jí byla jednotlivými útoky obžalovaným způsobena a jsou zadokumentována jak v lékařské zprávě, tak provedenou fotodokumentací a prohlídkou jejího těla policejním orgánem.
53. Svědkyně P. se s obžalovaným a poškozenou stýkala častěji po delší dobu, kdy ta v obecné rovině potvrdila negativní a agresivní chování obžalovaného vůči poškozené, kdy tato svědkyně uvedla, že asi 3x jí poškozená ukazovala zranění, které jí měl obžalovaný způsobit. Viděla i obtěžující zprávy, které obžalovaný poškozené posílal. Této svědkyni se též poškozená zmínila o jednání obžalovaného ve dnech 1. 5. 2022.

54. Svědkyně T [REDACTED] je kolegyní poškozené ze zaměstnání. Tato svědkyně soudu v obecné rovině popsala, že poškozená během vztahu s obžalovaným byla od jeho osoby neustále obtěžována prostřednictvím elektronických komunikací, po incidentu ze dne 1. 5. 2022 jí pak poškozená ukazovala natrhlý ret a modřinu pod prsem. Sama svědkyně měla podezření, že obžalovaný poškozenou týrá.
55. I svědek L [REDACTED] Š [REDACTED] v obecné rovině potvrdil špatné zacházení obžalovaného, když mu sama matka obžalovaného měla potřebu ukázat, co se mezi nimi děje. Svědek uvedl, že obžalovaný zakazoval poškozené chodit ven, neustále ji kontaktoval prostřednictvím elektronických komunikací, obžalovaného popsal jako agresivního a žárlivého jedince.
56. Svědkyně A [REDACTED] Š [REDACTED], matka poškozené pak uvedla, že do vztahu obžalovaného s poškozenou nikterak nezasahovala, kdy toto vyvrací obhajobu obžalovaného v tom směru, že za konflikty mezi ním a poškozenou může právě komunikace poškozené s její matkou. Tuto svědkyni požádala poškozená bezprostředně po incidentu dne 1. 5. 2022 o pomoc, jako svoji matku, a to i přes to, že s ní právě kvůli obžalovanému nekomunikovala. Tato svědkyně soudu poskytla kopii jejich komunikace, kdy je z ní zřejmé, že ještě před samotným znásilněním, cca kolem osmé hodiny ranní probíhala komunikace v klidném duchu, následně, po incidentu uvedeného bodem 3, byly již požadavky na pomoc ze strany poškozené urgentní.
57. Ani výpověď J [REDACTED] R [REDACTED], matky obžalovaného, nemohl soud hodnotit ve prospěch obžalovaného. Svědkyně uvedla, že obžalovaný poškozenou sledoval, žárlil na ní, pil ve větší míře alkohol, kdy následně byl i agresivní, a to tím způsobem, že dokonce napadl i ji (svědkyni) a sama mu zavolala záchrannou službu. V nemocnici však nic nezjistili, což přitom koresponduje s vypracovaným znaleckým posudkem, který jasně hovoří o tom, že obžalovaný je zdravý a jeho chování je ryze účelové. Ke způsobu napadení svědkyně uvedla, že ji obžalovaný chytil ruce a nechtěl je pustit. Jak je zřejmé, toto je ten samý způsobem jednání, který popisuje poškozená u bodu ad 1. Také této svědkyni se poškozená svěčila ohledně jednání obžalovaného ad 2-3), kdy ji popsala, že se s obžalovaným pohádali a ten jí rozbil telefon. Fakt, že této svědkyni poškozená neřekla o tom, že ji obžalovaný znásilnil, přitom nesvědčí o tom, že by byla poškozená nedůvěryhodná, prostě s některými věcmi se matce obžalovaného nemusela chtít svěřovat. Je si nutno uvědomit, že projednávaná trestná činnost tohoto druhu probíhá většinou latentně, poškozené osoby se s ní nesvěřují každému, koho potkají a pravda většinou vyjde najevo v tu chvíli, kdy chování pachatele překročí únosnou mez pro toho, kdo takovému jednání musí čelit. Po zhodnocení těchto důkazů je zřejmé, že poškozená není osobou, která by si nějakým způsobem vymýšlela, a soud tak její výpovědi uvěřil.
58. Obhájce obžalovaného u bodu č. 3 zpochybňoval časový sled událostí, kdy je však ze zprávy Policie ČR zřejmé, že poškozená věc oznámila telefonicky na linku 158 v 15:04 hodin. Svědkyně R [REDACTED] se přitom vyjádřila v tom směru, že domů přišla cca v půl druhé odpoledne. Není přitom vůbec vyloučeno, že k jednání obžalovaného došlo již dříve, dopoledne, s tím, že poškozená věc oznámila právě ve chvíli, kdy obžalovaný opustil jejich společné obydlí a poškozená tak měla možnost alespoň chvíli nerušeně telefonicky hovořit. Svědek H [REDACTED] pak uvedl, že byl s poškozenou domluven, že ji odveze kolem 22:00 hodin, v čas, kdy měl jít obžalovaný na noční směnu do zaměstnání. K tomuto však nedošlo, poškozená svědkovi včas napsala, co se stalo. U screenu této obrazovky (čl. 219) není uveden přesný čas, je ovšem zřejmé, že ke komunikaci došlo až poté, co poškozená věc oznámila na Policii ČR.
59. Na závěr je nutno zmínit, že i když lékařské zprávy vyloučily zranění genitálu poškozené, není zákonným znakem skutkové podstaty, aby byla poškozená v takovém případě zranění způsobena. Z popisu skutku je zřejmé, že poškozená na sobě měla minimum oblečení, navíc byla k obžalovanému zády a její možnost bránit se tak byla nepochybně snížena.

60. Co se týče návrhu stran na výslech svědka T■■■■ M■■■■ soud jej zamítl jako nadbytečný, kdy s ohledem na obsah úředního záznamu na čl. 247 je zřejmé, že tento by nepřinesl pro rozhodnutí soudu žádné nové podstatné skutečnosti.
61. Obžalovaný tedy tím, že při jednání pod bodem 1) nejméně po dobu 11 minut držel poškozenou oběma rukama za paže v oblasti bicepsu a tiskl ji k posteli, na které ležela, a takto jí nutil, aby mu pomocí PIN kódu odemkla její mobilní telefon a on se tak mohl podívat, s kým si dopisovala, dále pak jednáním uvedeným pod bodem 2), tedy tím, že si násilím vynucoval po poškozené, aby spolu spali pod jednou dekou, dále ji pomocí násilí zabránil v tom, aby mohla volně disponovat se svým mobilním telefonem, naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. K jednáním pod body 1) a 2) došlo v rozmezí 3 týdnů, jednání obžalovaného bylo vedeno jednotným záměrem, kdy se tak jedná o dva dílčí útoky pokračujícího přečinu ve smyslu § 116 trestního zákoníku
62. Následně obžalovaný, jednáním pod bodem 3), kdy přes odpor poškozené vykonal na ni soulož, naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
63. Soud, veden vyšetřovací zásadou, opatřil ještě do spisového materiálu konečnou lékařskou zprávu o následcích zranění poškozené, kdy zjistil, že poškozené byla jednáním obžalovaného pod body 2-3) způsobena porucha zdraví, kdy poškozená nemohla vykonávat zaměstnání po dobu delší než 7 dní. Z tohoto důvodu soud jednání obžalovaného pod body 2-3) kvalifikoval jako přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. V tomto směru soud také doplnil skutkovou větu tohoto rozhodnutí.
64. Všech zmíněných jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
65. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 trestního zákoníku.
66. Soud ukládal trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku, dle činu nejpřísněji trestného, kterým je v tomto případě zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku. Za taková zvláště závažný zločin lze obžalovanému uložit trest odnětí svobody v rozmezí od dvou do deseti let.
67. Soud u obžalovaného našel jednu polehčující okolnost, a to fakt, že se trestné činnosti dopustil ve věku blízkému věku mladistvého (§ 41 písm. f) trestního zákoníku), když mu v době spáchání trestné činnosti bylo 20 let. Obžalovanému naopak přitěžuje, a to velmi výrazně jeho trestní minulost, kdy se v minulosti již dopustil provinění vydírání i provinění znásilnění, za což mu bylo uloženo nepodmíněné trestním opatření odnětí svobody. Nyní spáchané trestné činnosti se přitom dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění s dohledem. Nelze odhlédnout ani od toho, že šlo o první vztah obžalovaného od jeho propuštění z výkonu trestního opatření, s tím, že trestné činnosti se dopustil nedlouho po svém propuštění. Obžalovanému také přitěžuje počet trestných činů, jejichž skutkové podstaty svým jednáním naplnil. Pro úplnost soud doplňuje, že obžalovaný se v roce 2020 také dopustil přestupku pro majetku – krádeže.
68. Je tak zřejmé, že ani částečný výkon trestního opatření odnětí svobody, ani hrozba tím, že zbytek trestního opatření odnětí svobody bude muset vykonat, nezabránila obžalovanému v opětovném páčání trestné činnosti. Z logiky věci tak nešlo uvažovat o jiném trestu, než o nepodmíněném trestu odnětí svobody. Soud zhodnotil jednání obžalovaného jako velice závažné, když i ze samotného názvosloví vyplývá, že obžalovaný spáchal zvláště závažný zločin. Také předchozí jednání obžalovaného, za které již byl dříve potrestán (které je de facto v určitých směrech totožné), lze hodnotit jako velice závažné. Z tohoto důvodu soud musel ukládat již trest přísnější, než u spodní hranice zákonné trestní sazby, avšak stále, vzhledem k polehčující okolnosti, uložil trest

ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, ve výměře pěti roků. Takový trest odpovídá závažnosti stíhaného jednání, jeho následkům, osobě obžalovaného a zejména jeho nápravy, kdy obžalovaný svých chování dokázal, že si ze svého předchozího potrestání ničeho nevzal, neuvědomil si, že takovýmto způsobem se jednoduše chovat nelze a možnost jeho nápravy je v takovém případě v tuto chvíli velmi snížena. Trest tak bude plnit funkci zejména represivní, tedy ochránit společnost před jeho nežádoucími útoky.

69. Pro výkon trestu soud obžalovaného dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, když neshledal důvody pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku.
70. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení připojila poškozená s částkou 7 000 Kč, a to za rozbitý telefon. Pro této své tvrzení o výši této škody pak ničeho soudu nedoložila. Soud tak neměl pro výrok o náhradě škody objektivní podklad, a proto odkázal poškozenou dle § 229 odst. 1 trestního řádu s celým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Lounech, kdy odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, přičemž je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Louny, 14. září 2022

Mgr. Martin Kredba v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31. října 2022 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Plhy a soudců JUDr. Jiřího Kroupy a Mgr. Josefa Havlíka odvolání obžalovaného J. R. narozeného [redacted] proti rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 14. 9. 2022, č. j. 3 T 133/2022-370 a rozhodl

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. ř. se napadený rozsudek částečně zrušuje ve výroku o vině pod body 2), 3) v celém výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 1 tr. ř. se věc v rozsahu tohoto zrušení vrací soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.
- II. Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že se obžalovaný J. R. za přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, popsany ve výroku o vině pod bodem 1), ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nedotčen, odsuzuje podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 14. 9. 2022 č. j. 3 T 133/2022-370 byl obžalovaný J. R. uznán vinným pod body ad 1 – 2 výroku o vině pokračujícím přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, pod body 2 – 3 výroku o vině přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a pod bodem 3 výroku o vině zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a za to byl odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená A. Š. odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný uvedených přečinů dopustil tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Komínková.

1) nejméně od poloviny března 2022 do konce dubna 2022 opakovaně slovně a fyzicky napadal poškozenou A. Š. nar. , žijící s ním ve společné domácnosti v bytě č. v , zakazoval jí styk s dalšími osobami, neustále jí kontroloval, když šla z bytu, musela s ním vést videohovor, aby věděl, kde se ona nachází, nesměla ze zaměstnání jezdit se spolupracovníky, sebral jí klíče od bytu, kde spolu bydleli, přičemž dne 12. 4. 2022 kolem 19.30 hodin v uvedeném bytě v ložnici nejméně po dobu 11 minut držel poškozenou oběma rukama za paže v oblasti bicepsu a tiskl ji k posteli, na které ležela a takto jí nutil, aby mu pomocí PIN kódu odemkla její mobilní telefon a on se tak mohl podívat, s kým si dopisovala a když poškozená odmítla telefon odemknout, tak v tomto jednání pokračoval i přes pláč a prosby poškozené, aby svého jednání zanechal, načež mu poškozená odemkla telefon,

2) poté, co dne 1. 5. 2022 kolem 03.00 hodin přišel spolu s poškozenou A. Š. nar. do bytu č. , kde spolu žili ve společné domácnosti a poškozená se v posteli natahovala pro deku, neboť se chystala spát, ji obžalovaný chytil za ruku s tím, že budou spát pod jednou dekou, poté se začali hádat, což vyvrcholilo fyzickým napadením poškozené, kterou obžalovaný udeřil otevřenou dlaní do pravého ucha, a když začala plakat, tak ji obžalovaný chytil za hlavu, kterou jí několik sekund držel vtisknutou do polštáře, poté ji prsty pravé ruky stiskl a mačkal čelist a když se jí zeptal, zda už bude klid a poškozená přisvědčila, svého jednání zanechal, načež se poškozená chtěla natáhnout pro mobilní telefon zn. iPhone xs ležící nedaleko, obžalovaný ho rychle vzal a úder rukou na něm poškodil ochranné sklo, které prasklo, avšak telefon zůstal funkční, poté telefon položil na okno a řekl, že tam zůstane, načež oba usnuli, čímž poškozené způsobil zranění na levé straně tváře, a to škrábance a několik drobných oděrek a odřenin pod pravým koutkem rtu, dále na levé části tváře asi 6 drobných oděrek na různých místech, dále za levým uchem další odřenu,

3) poté, co se dne 1. 5. 2022 kolem 11.00 hodin s poškozenou A. Š. nar. , v bytě kde spolu žili ve společné domácnosti, probudili na posteli a poškozená chtěla jít na záchod, obžalovaný ji chytil za ruku a řekl, že nikam nepůjde, a poškozená tedy ze strachu z obžalovaného musela zůstat v posteli, kde ji obžalovaný hlídal, aby nepoužila telefon, a když chtěla vstát z postele a odejít z bytu, tak jí vyhrožoval, že jí vybijí přední zuby a když i přesto chtěla vstát, obžalovaný si na ní sedl obkročmo, chytil jí za krk, přičemž poškozená jej odstrčila nohama a obžalovaný spadl z postele a udeřil se do hlavy, chtěla poškozená utéct, avšak obžalovaný ji chytil a hodil na postel, kam spadla na břicho, obžalovaný si na ní obkročmo sedl, chytil jí ruce za zády a stáhl jí kraťasy, které měla na sobě jako pyžamo, pod zadek, přičemž poškozená měla nohy souběžně vedle sebe, obžalovaný takto vnikl penisem do její vagíny a vykonával na ní soulož, přičemž poškozená se bránila tak, že křičela, cloumala sebou, a asi po asi pěti minutách cítila, že obžalovaný ejakuloval do pochvy a svého jednání zanechal, lehl si vedle poškozené s tím, že mu posrala život, takže on ho posere jí a udělá jí dítě, načež jí opět nutil zůstat ležet na posteli a sám pak vyšel z bytu pro cigarety, a když se vrátil se svou matkou J. R. , narozenou , poškozená vyběhla z bytu o patro níže do bytu jeho matky a v tuto chvíli z okna uviděla policisty a svou matku, které před tímto jednáním napsala zprávu, čímž poškozené způsobil na levém předloktí 3 zhmožděny o průměru 0,5 cm a na pravém předloktí zhmožděny na jeho horní hraně v oblasti lokte, dále modřinu nad levým nadřem o průměru 2 cm, dále šest zhmožděnin na levém stehně, o průměru od 0,5 cm do 2 cm, a dále jí způsobil zhmožděnu na levém kotníku a nártu.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě odvolání, které směřuje proti výroku o vině pod body 2) a 3) a proti výroku o trestu. Obžalovaný má za to, že provedeným dokazováním nebylo zcela bezpečně a nepochybně prokázáno, že se dopustil jednání popsaného pod bodem 2) a které okresní soud kvalifikoval jako pokračující přečin vydírání ve smyslu výše uvedeného zákonného ustanovení. Není pravdou, že by poškozenou dne 1. 5. 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Komínková.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

v nočních hodinách fyzicky napadl. V tomto směru se odvolává na své výpovědi, které učinil jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení. Připouští pouze to, že se s poškozenou pohádali, avšak k fyzickému napadení z jeho strany nedošlo a také jí k ničemu nenutil. Neměl být proto při správném posouzení tohoto skutku uznán vinným uvedeným přechinem.

Největší výhrady má, pokud jde o to, že byl uznán vinným v bodě 3) ze spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění v souběhu s přechinem ublížení na zdraví. Okresní soud jeho obhájce spočívající v tom, že pohlavní styk s poškozenou byl dobrovolný bez jakéhokoliv násilí, neuvěřil, když vycházel z výpovědi poškozené. Za porušení práva na obhajobu obžalovaný považuje to, že okresní soud nevyhověl jeho návrhu, jakož i návrhu státního zástupce, vyslechnout jako svědka T. M. Tento svědek bydlí v sousedním bytě a musel by nutně slyšet křik poškozené, pokud tvrdila, že se pohlavnímu styku bránila. Prostřednictvím obhájce obžalovaný poukazoval na časový nesoulad, pokud jde o dobu, kdy mělo dojít k znásilnění. Poškozená tvrdí, že to bylo v 11.00 hodin dopoledne, obžalovaný podle svého výsledku uvedl, že k dobrovolnému pohlavnímu styku došlo ve 12.00 hodin a oba shodně uvedli, že poté oslovil matku, která byla na dvoře a chtěl po ní cigarety. Matka, ale jako svědkyně, uvedla u hlavního líčení, že byla v ten den na ranní směně a přišla až ve 14.30 hod. Obžalovaný chce poukázat ještě na to, že poškozená mohla v noci případně v dopoledních hodinách z bytu odejít, když ve své výpovědi uvedla, že se mu udělalo v noci špatně a poté, že usnul. Je také s podivem, že ve svých telefonních zprávách, které poškozená posílala, neuvedla to, že došlo k znásilnění a o tom se zmínila své matce až v čekárně u lékaře.

Obžalovaný chce ještě zdůraznit, že poškozená neustále měnila své názory na jejich vztah. Chvilí se chovala tak, že má obžalovaného ráda, že vztah nechce ukončit, aby následně začala tvrdit, že od něho odejde. Je si vědom, že se někdy nechoval k poškozené vhodně, zejména, že na ni žárlil. Bylo to hlavně proto, že k ní měl citový vztah a také, že ho někdy svým chováním k žárlení provokovala. Rozhodně ale nikdy nevyžadoval na poškozené pohlavní styk, aniž by s tím souhlasila, nebo dokonce násilím. Tak tomu bylo i 1. 5. 2022. Je přesvědčen o tom, že dosud provedenými důkazy nebyla jeho vina, pokud jde o znásilnění, prokázána.

Pokud jde o přechin ublížení na zdraví, pak obžalovaný poukazuje na to, co vyplynulo z dokazování, že poškozená je psychicky labilní. Již v minulosti byla po určitou dobu umístěna v Dětské psychiatrické léčebně v Lounech, jak to vyplynulo nejen z její výpovědi, ale i z výpovědi její matky A. Š. Podle lékařské zprávy, která je ve spisu založena, byla poškozená v pracovní neschopnosti od 3. 5. 2022 do 17. 5. 2022 s diagnózou reakce na stres po psychické stránce. K jednání, které mu je kladeno za vinu, došlo 1. 5. 2022, což byla neděle. Pracovní neschopnost poškozené, ale nastala až 3. 5. 2022. Má proto pochybnost o tom, zda pracovní neschopnost poškozené je v příčinné souvislosti s jeho jednáním.

Pokud jde o výrok o trestu, má obžalovaný zato, že mu byl uložen nepřiměřeně přísný trest odnětí svobody v trvání pěti roků. Soud sice konstatuje, že přihlédl k polehčujícím okolnostem spočívajícím v tom, že se jednání dopustil ve věku blízkém věku mladistvých. Tomu ale neodpovídá uložený trest, když navíc lze předpokládat, že budu muset dovykonat trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, neboť z výkonu trestu byl podmíněně propuštěn.

Ze všech těchto důvodů proto obžalovaný v závěru svého odvolání navrhnul, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině pod bodem 2) až 3) a obžaloby v těchto bodech jej zprostil a uložil mu mírnější trest odnětí svobody, případně aby v těchto bodech napadený rozsudek zrušil a vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí okresnímu soudu.

3. Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací přezkoumal podle ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Komínková.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

obžalovaného je třeba přiznat důvodnost, neboť napadený rozsudek trpí vadami, a to nejen podstatnou vadou řízení spočívající v porušení ustanovení, jímž se má zabezpečit právo obhajoby, ale i pro vady týkající se toho, že valná část skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně stran skutků popsaných v bodech 2)- 3) výroku o vině vzbuzuje pochybnosti, přičemž se soud prvního stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Pro objasnění věci je přitom třeba provádět důkazy další, jejichž provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně.

4. V této souvislosti je nutno předně konstatovat, že soud prvního stupně u hlavního líčení konaného dne 14. 9. 2022 (č. l. 366 p. v. spisu) sice upozornil obžalovaného na možnost, že ohledně skutku pod bodem 2) bude jeho jednání právně posouzeno i jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákona, avšak stejným způsobem už nepostupoval ve vztahu ke skutku pod bodem 3), byť i zde napadeným rozsudkem uznal obžalovaného vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku (č. l. 367 p. v. spisu). Z tohoto důvodu je nalézací řízení zatíženo neodstranitelnou procesní vadou, jelikož došlo k porušení ustanovení § 225 odst. 2 tr. ř., které stanoví, že pokud obžalovaný nebyl upozorněn na možnost přísnějšího posouzení skutku podle § 190 odst. 2 tr. ř., je třeba jej na onu možnost upozornit ještě před vynesením rozsudku a žádá-li o to, poskytnout mu znovu lhůtu k přípravě obhajoby a hlavní líčení k tomu účelu odročit. Z obsahu již citovaného protokolu o hlavním líčení ze dne 14. 9. 2022 současně není patrné, zdali obžalovaný o poskytnutí lhůty k přípravě obhajoby případně požádal.
5. Soud prvního stupně na základě provedení dokazování dospěl k závěru, že obžalovaný ve skutku pod bodem 2) výroku o vině napadeného rozsudku jednak jiného násilím nutil, aby něco strpěl a jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví, a ve skutku pod bodem 3) výroku o vině napadeného rozsudku jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a to souloží, jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví, přičemž za základ svého rozhodnutí vzal výpovědi svědků A. Š., J. H., D. P., A. Š., K. T., L. Š. a J. R. lékařskou zprávu o zraněních poškozené, protokol o prohlídce těla poškozené s fotodokumentací a SMS komunikaci mezi obžalovaným a svědkem H.
6. Skutková zjištění a vyhodnocení provedených důkazů v uvedeném směru vzbuzují pochybnosti o své objektivitě, neboť nejsou podložena dostatečně tak, jak to požaduje ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř.
7. Soudu prvního stupně je třeba předně vytknout, že podstatná část skutkových zjištění uvedených pod body 2) a 3) výroku o vině napadeného rozsudku nemá oporu v provedeném dokazování. Ve skutkové větě pod bodem 2) výroku o vině napadeného rozsudku se mimo jiného podává, že obžalovaný poškozenou A. Š. udeřil otevřenou dlaní do pravého ucha, a když začala plakat, tak ji obžalovaný chytil za hlavu, kterou jí několik sekund držel vtisknutou do polštáře, poté jí prsty pravé ruky stiskl a mačkal čelist, a když se jí zeptal, zda už bude klid a poškozená přisvědčila, svého jednání zanechal, načež se poškozená chtěla natáhnout pro mobilní telefon zn. Iphone xs ležící nedaleko, obžalovaný ho rychle vzal a úder rukou na něm poškodil ochranné sklo, avšak telefon zůstal funkční, poté telefon položil na okno a řekl, že tam zůstane. Ve skutkové větě pod bodem 3) výroku o vině soud prvního stupně kromě dalšího uzavřel, že poškozená chtěla jít na záchod, obžalovaný ji chytil za ruku a řekl, že nikam nepůjde, a poškozená tedy ze strachu z obžalovaného musela zůstat v posteli, kde ji obžalovaný hlídal, aby nepoužila telefon a když chtěla vstát z postele a odejít z bytu, tak jí vyhrožoval, že jí vybijí přední zuby a když i přesto chtěla stát, obžalovaný si na ní sedl obkročmo, chytil ji za krk, přičemž poškozená jej odstrčila nohama a obžalovaný spadl z postele a udeřil se do hlavy, chtěla poškozená utéct, avšak obžalovaný ji chytil a hodil na postel, kam spadla na břicho, obžalovaný si na ni obkročmo sedl, chytil jí ruce za záda a stáhl jí kraťasy, které měla

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Komínková.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

jako pyžamo, pod zadek, přičemž poškozená měla nohy souběžně vedle sebe, obžalovaný takto vnikl penisem do její vagíny a vykonal na ní soulož, přičemž se poškozená bránila tak, že křičela, cloumala sebou, asi po pěti minutách cítila, že obžalovaný ejakuloval do pochvy a svého jednání zanechal, lehl si vedle poškozené s tím, že mu posrala život, takže on ho posere jí a udělá jí dítě, načež jí opět nutil zůstat ležet na posteli a sám pak vyšel z bytu pro cigarety a když se vrátil se svou matkou J. R. narozenou poškozená vyběhla z bytu o patro níže do bytu jeho matky a v tu chvíli z okna uviděla policisty a svou matku. Tučně zdůrazněné skutkové okolnosti soud prvního stupně evidentně převzal z výrokové části podané obžaloby, kdy však státní zástupce na rozdíl od soudu prvního stupně měl předmětné skutkové okolnosti podloženy výsledkem poškozené A. Š., která je v procesním postavení svědka vylicila v rámci svého výsledku před policejním orgánem v přípravném řízení. V nalézacím řízení před soudem prvního stupně výše citované skutkové okolnosti totiž nejsou nikterak důkazně zachyceny, když samotná poškozená se k nim během svého svědeckého výsledku u hlavního líčení konaného dne 3. 8. 2022 nevyjádřila, soud prvního stupně se na ně nedotázal, ani nepostupoval ve smyslu § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř., tedy nepřčetl svědeckou výpověď z přípravného řízení.

8. Soud prvního stupně dále ve skutcích pod body 2) a 3) výroku o vině napadeného rozsudku uznal obžalovaného vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, přestože takovéto jednání obžalovaného nebylo dostatečně důkazně podloženo, když soud prvního stupně vycházel toliko ze svědeckého výsledku poškozené a z lékařských zpráv, předložených poškozenou. V odůvodnění napadeného rozsudku (bod 63., strana 10) soud prvního stupně konstatuje, že poškozená byla v obou případech způsobena porucha na zdraví, která je podrobně popsána zraněními, jež poškozená měla utrpět na svém těle v důsledku jednání obžalovaného, s tím, že poškozená nemohla vykonávat zaměstnání po dobu delší než sedm dní. Tato skutečnost ovšem není v popisu obou skutků zachycených pod body 2) a 3) výroku o vině napadeného rozsudku vůbec uvedena. Svědecký výslech poškozené nebyl u hlavního líčení soudem prvního stupně proveden důsledně, poškozená uvedla jen to, že byla dva týdny na „neschopence“ a dostávala kvůli tomu léky na uklidnění. Nebyla vůbec dotázána, jaká psychiatrická diagnóza u ní byla diagnostikována, jak byla po jakou dobu léčena, jakým způsobem byla omezena v obvyklém způsobu života a v jakém časovém úseku nemohla své zaměstnání vykonávat. Ačkoliv je zřejmé, že poškozená docházela do psychiatrické ambulance PSYCHÉ s.r.o. v Lounech, kde se léčila pro reakci na stres – diagnóza F 43.2. (viz lékařská zpráva na č. I. 309 spisu) a sama soudu uvedla, že pro to byla v pracovní neschopnosti, soud prvního stupně zcela nelogicky spojuje újmu na zdraví u poškozené s jejími zraněními na těle.
9. V souvislosti se shora uvedeným odvolací soud připomíná, že přečin ublížení na zdraví spáchá ten, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví. Uvedená skutková podstata předpokládá způsobení ublížení na zdraví a úmysl k tomu směřující. Současně je nutné, aby újma na zdraví způsobená poškozenému byla v příčinné souvislosti s jeho jednáním. Způsobení újmy na zdraví je jakékoli jednání (konání i opomenutí), jehož následkem je taková újma na zdraví, která dosahuje intenzity ublížení na zdraví. Tím je ve smyslu v § 122 odst. 1 tr. zákoníku stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného, a který vyžaduje lékařské ošetření. Při posuzování, zda došlo k ublížení na zdraví, mají význam zejména povaha poruchy zdraví, jak byla způsobena, jakými příznaky se projevuje, který orgán a která funkce byla narušena, bolestivost poranění a její intenzita, zda a do jaké míry porucha zdraví narušila obvyklý způsob života postiženého a po jak dlouhou dobu, počítaje v to i vyřazení z pracovního procesu, a zda a jaké lékařské ošetření vyžaduje. Při posuzování každého případu musí být komplexní a přísně individuální [srov. Stanovisko pléna Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 1965, sp. zn. Pls 5/65 (uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. II/1965)]. Dále je třeba posuzovat, jaké potíže měl poškozený

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Komínková.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

a zda tyto potíže odpovídaly lékařskému nálezu [srov. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 2. 9. 1965, sp. zn. 5 Tz 38/65 (uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 2/1966)]. Z vymezení ublížení na zdraví však na druhé straně vyplývá, že ne každá porucha zdraví je ublížením na zdraví ve smyslu trestního zákoníku. Zde nestačí například přechodné bolesti nebo nevolnost, oděrky, nepatrné ranky, hučení v uších apod. Pro naplnění subjektivní stránky trestného činu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku musí být z hledisek stanovených v § 15 tr. zákoníku prokázáno, že úmysl pachatele směřoval ke způsobení následku ublížení na zdraví [srov. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 1. 1968, sp. zn. 2 Tz 22/67 (uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 22/1968-I.), shodně rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 1962, sp. zn. 9 Tz 46/61 (uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 19/1963)]. Jednal-li pachatel v takovém úmyslu, avšak k ublížení na zdraví nedošlo, přichází v úvahu pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1, § 146 tr. zákoníku, avšak takový závěr musí být prokázán výsledky provedeného dokazování. Při právním posuzování jednání pachatele ve smyslu § 146 odst. 1 tr. zákoníku, jímž útočil proti zdraví občana, nelze vycházet jen z toho, jaká újma na zdraví poškozeného byla takovýmto útokem způsobena, ale je třeba přihlídnout i k okolnostem, za kterých se útok stal, jakým předmětem bylo útočeno a jaké nebezpečí pro napadeného z útoku hrozilo [rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 1963, sp. zn. 10 Tz 21/63 (uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 16/1964)]. Z těchto skutečností je třeba s přihlédnutím ke všem ostatním okolnostem případu dovodit, k jakému následku směřoval úmysl pachatele. Příčinný vztah spojuje jednání s následkem. Příčinný vztah (kauzální nexus) je dalším obligatorním znakem objektivní stránky trestného činu, a proto pachatel může být trestně odpovědný za trestný čin jen tehdy, pokud svým jednáním skutečně způsobil trestněprávně relevantní následek. Není-li zde příčinný vztah, nelze mu k tíži přičítat následek, což pak vede k tomu, že odpadá i jeho trestní odpovědnost. Příčinný vztah však musí být dán nejen mezi jednáním a následkem, ale i mezi jednáním a účinkem (např. způsobením ublížení na zdraví u trestných činů podle § 146 tr. zákoníku. Pro právní závěry se vyžaduje, aby byly v popisu skutku uvedeny nezbytné skutkové okolnosti tak, aby byly dostatečnými podklady pro závěr o naplnění jednotlivých znaků zkoumané skutkové podstaty.

10. Poškozená A. Š. byla v minulosti hospitalizována v Dětské psychiatrické léčebně v Lounech, rovněž v době podání svědecké výpovědi u hlavního líčení se ambulantně léčila u psychiatra. Bylo proto zcela na místě, aby míra věrohodnosti této svědkyně byla přezkoumána klinickým psychologem.
11. Soud prvního stupně předvolal jako svědka k hlavnímu líčení konanému dne 3. 8. 2022 rovněž T. M., je tedy zjevné, že jeho osobní výslech považoval za důležitý, přesto pak z odůvodnění napadeného rozsudku (bod 60. strana 10) lze vyčíst, že výslech svědka M. je nadbytečný, protože by nepřinesl pro rozhodnutí soudu žádné nové podstatné skutečnosti. Účast svědka M. u zmíněného hlavního líčení se nepodařilo zajistit. Na předvolání tohoto svědka k dalšímu řízení poté soud prvního stupně už zcela rezignoval.
12. Shora rozvedené skutečnosti ve svém souhrnu tvoří zrušující důvody rozsudku ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. ve vztahu ke skutkům pod body 2) a 3) výroku o vině, přičemž se tak stalo z podnětu odvolání obžalovaného. Věc pak byla v rozsahu tohoto zrušení postupem podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrácena Okresnímu soudu v Lounech, aby ji znovu projednal a rozhodl.
13. V novém řízení soud prvního stupně znovu, a to daleko podrobněji než dosud, vyslechně v procesním postavení svědkyně poškozenou A. Š., která nechť je vyslechnuta ke skutkovým zjištěním, jež odvolací soud zmiňuje v předchozí části odůvodnění tohoto rozhodnutí. Pokud se k nim poškozená vyjádří nedostatečně nebo odchylně od toho, co uvedla

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Komínková.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

v přípravném řízení, soud prvního stupně bude postupovat v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř. a přečte výpověď poškozené z přípravného řízení (viz č. I. 85-90, 91-94 spisu). Dále provede podrobné dokazování ve vztahu k přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl obžalovaný rovněž dopustit. V návaznosti na to vyslechne poškozenou ke zdravotním obtížím psychiatrického rázu, které měla utrpět v souvislosti s jednáním obžalovaného dne 1. 5. 2022, současně ať poškozená konkretizuje dobu pracovní neschopnosti a charakter a dobu svého léčení u psychiatra i to, jakým způsobem byla omezena v obvyklém způsobu života. Soud prvního stupně si bude muset rovněž vyjasnit, z čeho dovozuje poruchu na zdraví ve smyslu ustanovení § 146 odst. 1 tr. zákoníku, zda na základě tělesných poranění popsaných pod body 2) a 3) výroku o vině napadeného rozsudku či na základě obtíží poškozené psychiatrického rázu. Stejně tak si obstará podrobnou zdravotnickou dokumentaci k těmto obtížím a posoudí, zda tato je dostatečná, aby z ní mohl být vyvozen závěr, že jde o ublížení na zdraví podle § 122 odst. 1 tr. zákoníku. V opačném případě nezbyde, než zadat vypracování příslušného znaleckého posudku. K posouzení věrohodnosti poškozené soud přibere znalce, z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, a to k vypracování znaleckého posudku. V neposlední řadě vyslechne jako svědka T. M., který v kritické době bydlel v bytě sousedícím s bytem obžalovaného a poškozené, jenž by se mohl vyjádřit k tomu, zda slyšel dne 1. 5. 2022 křik poškozené, která se dle svého vyjádření i takto bránila znásilnění, jehož se na ní měl obžalovaný dopustit.

14. Poněvadž byl částečně zrušen výrok o vině obžalovaného, musel být současně zrušen i celý výrok o trestu tohoto obžalovaného, a tudíž odvolací soud znovu rozhodl, když v této souvislosti vyhodnotil skutečnosti již zjištěné soudem prvního stupně, vztahující se ke všem okolnostem případu i osobě obžalovaného, a uložil mu trest odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, tedy ve druhé polovině zákonné trestní sazby podle § 177 odst. 1 tr. zákoníku, umožňující uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až čtyři léta. Při stanovení této konkrétní výměry odvolací soud nemohl ve prospěch obžalovaného na straně jedné přehlédnout, že se vytýkaného jednání dopustil ve věku blízkému věku mladistvého, když v době vytýkaného jednání mu bylo dvacet let. Na straně druhé musel odvolací soud k tíži obžalovaného připočíst, že se jedná o obecného i speciálního recidivistu, a to za situace, kdy byl rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 4. 6. 2020 č. j. 4 Tm 6/2020-307, který ohledně obžalovaného nabyl právní moci dne 4. 6. 2020, uznán vinným ze spáchání provinění vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, provinění vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 alinea 1 tr. zákoníku a provinění zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku a za to byl odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, § 31 odst. 1, odst. 2, odst. 4 zákona č. 218/2003 Sb. k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody nepodmíněně v trvání dvou let, pro jehož výkon byl zařazen odděleně od ostatních odsouzených ve věznici do zvláštního oddělení pro mladistvé. Dne 8. 4. 2021 byl obžalovaný přeřazen do věznice mezi ostatní odsouzené do věznice s ostrahou.
15. Uložený trest odnětí svobody stanovil odvolací soud obžalovanému jako nepodmíněný, tj. spojený s bezprostředním omezením jeho osobní svobody. Obžalovaný se předmětné trestné činnosti, právně kvalifikované jako přečin vydírání podle § 177 odst. 1 tr. zákoníku (skutek popsaný pod bodem 1 výroku o vině napadeného rozsudku) dopustil nejen přes skutečnost, že byl pro shodný trestný čin už dříve odsouzen k nepodmíněnému trestnímu opatření odnětí svobody, které i z podstatné části vykonal, ale i navzdory tomu, že se ve věci Okresního soudu v Lounech vedené pod sp. zn. 4 TM 6/2020 se počínaje dnem 11. 1. 2022 nacházel ve zkušební době podmíněného propuštění, a to na základě usnesení Okresního soudu v Lounech ze dne 11. 1. 2022 č. j. 5 PP 125/2021-26, které nabylo právní moci dne 11. 1. 2022, a jímž mu byla zároveň stanovena zkušební

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Komínková.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

doba v trvání tří roků za současného vyslovení dohledu nad jeho osobou a stanovení povinnosti zdržet se v průběhu zkušební doby návykových látek a podrobit se na výzvu testování na jejich přítomnost v těle.

16. Pro výkon trestu odvolací soud zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, a to zcela v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy v souvislosti s novelou trestního zákoníku, provedenou zákonem č. 58/2017 Sb., účinným od 1. 10. 2017, trestní zákoník rozlišuje již pouze dva typy věznice, a to věznici s ostrahou a věznici se zvýšenou ostrahou, přičemž pro zařazení odsouzeného do věznice se zvýšenou ostrahou nebyly splněny zákonné podmínky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí pod body I. a II. není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí pod bodem II. lze podat dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by tak bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou (2) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Lounech). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Náklady trestního řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 31. října 2022

Mgr. Tomáš Plha v. r.
předseda senátu